

Defekt

VISSZHANG - LXII. évfolyam, 27. szám, 2018. július 6.

Zelki János joggal élcelődik azon a nyakatekert műnyelven, amelyen a magyar sportújságírók, úgyszólván kivétel nélkül, írnak és beszélnek. Ezen már Esterházy Péter, aki a focihoz is, a nyelvhez is konyított valamicskét, eltűnődött, olvasván futballista testvér öccse nyilatkozatát: „ez meg az lesz a ROTTERDAMI POKOLBAN. Kérem tőle, Marci, drága, hogy lehet így beszélni, épeszű ember nem mond ilyeneket, minthogy ilyeneket nem lehet gondolni, mért nem beszélsz rendesen. Valamit hümmög az interjúkészítés módozatairól, hogy rendszerint ő is az újságból tudja meg utólag, mit mondott volt előleg... Nekem eztán mondhat, amit akar, én a lapoknak mindent el fogok hinni – eddig ez nem egészen így volt –, még azt is, ha egyszer azt olvasom, hogy egy felnőtt, szabad, ivarérett sportember azt nyilatkozza: »és akkor a hálóba továbbítottam a PETTYEST«”.

Sportújságíróinknak, finoman szólva, nem erősségük a fogalmazás, mégis, kényszeresen „fogalmaznak”, ahelyett, hogy egyszerűen leírnák, ami történt. Vastagbetűs cím egy sportrovatból: *3 defekt, de csak 2 pótkerék a svájci hegyek közt*. Nem fogják elhinni: a cikk a 2016-os budapesti (!) Magyarország-Svájc futballmeccsről tudósít, amelyen a vendégek (a „helvétek”) 3-2-re nyertek.

De körülnézhetünk a saját házunk táján is. Az *ÉS* legutóbbi számában az amúgy nagy tudású sportújságíró golyónak nevezte a labdát (lásd még játékszer, pettyes, bőr), sípos embernek a bírót (lásd még sípmester), a „*Szymon Marciniak lengyel delikvens és tetteistársai*” alighanem a játékvezetői hármásra utal, a „*kalickacsoport*” és a „*kiszélesített sóhivatal*” pedig vagy a videobírókat jelenti, vagy nem. A megfejtéseket a szerkesztőségbe kérjük.

(A futball-világbajnoksággal kapcsolatos cikkeinkre érkezett további reflexiókat jövő heti számunkban közöljük.)